Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

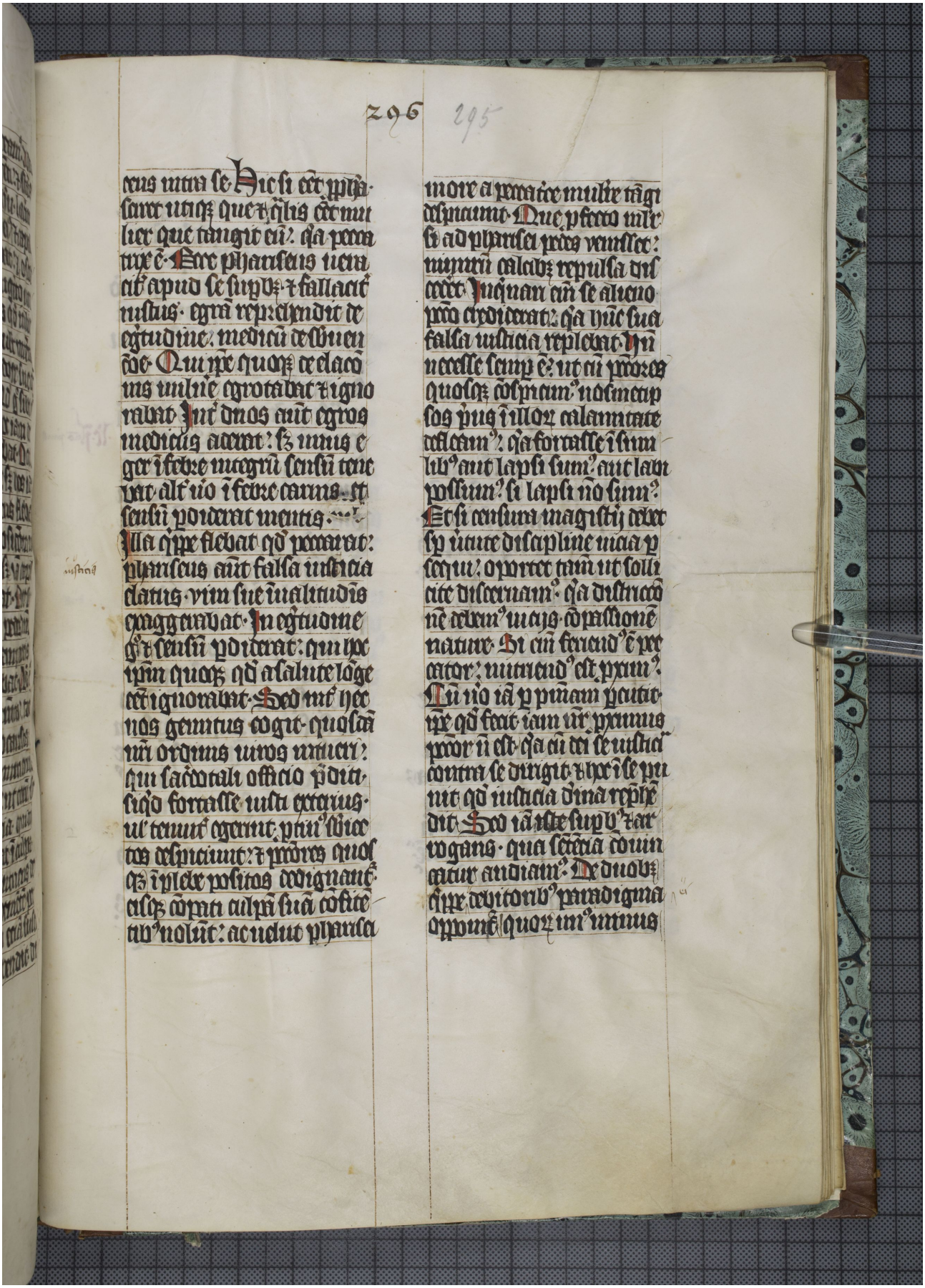

296 295

ceus mira se. Hic si esset propha-
tam utique quis et qualis esset mu-
lier quae tangit eum: quia peccatrix
est. Ecce pharisaeus iniqua
ab apud se suspicatur et fallacia
nullus. egrum reprehendit de
egritudine: medicum de ignoran-
tia. Quis ipse quoque de elatio-
nis unlice egrotabat et igno-
rabat. Sunt enim nos aut egros
medicis adorat: sed minus e-
gere in febre magnum sensum tene-
bat. aliter nio in febre caecus. et
sensum perdiderat mentis.
Illa quippe flebat quod peccaverat:
pharisaeus autem falsa iustitia
elatus. vim sue infirmitatis
quaerebat. In egritudine
quod et sensum perdiderat: quin ipse
ipsum quoque quod a salute longe
esset ignorabat. Sed mirabile hoc
nos gemitus cogit. quos sa-
num ordinis nostros minuit:
qui sacerdotali officio praediti
sicuti forsitan nulla egerunt
vel tenuit egerunt. prius subiec-
tos despiciunt: et praeesse quos
quoque in plebe positos dedignantur
alique compari alpi sua constitu-
tus noluit: ac nolunt pharisaei

more a peccatore multe magis
despiciunt. Quae profecto mul-
ier ad pharisaei pedes venisset:
mundum calcaeque repulsa dis-
cedit. Iniquam enim se aliquo
peccato crediderat: quia hinc sua
falsa iustitia replebat. Sed
necesse semper est: ut ei praeesse
quoque colpiam nos incap-
tos prius in illorum calamitate
collegam. quia forsitan se iusti
tus aut lapsi sum. aut lapsi
possum. si lapsi non sum.
Et si consum magistri deter
sp iuste discipline mea p
secutus: oportet tamen ut solli
cite discernam. quia distinctio
nem eorum maxime compassione
mutatur. Hi enim fecerunt peccat
or: mutandus est praesum.
Tu nio iam p primam peccatri
cem quod fecit iam ut primus
prior ii est. quia ei dei se iustitia
contra se dirigit et ipse in se pu
nit quod iustitia divina replen
dit. Sed iam ille supbus et ar
rogans. qua sententia condem
natur audiam. De duobus
quippe debitoribus parabolam
opponit. quorum unum